

Valgkreds (Birck). Det ærede Medlem var saa elskværdig at anerkende, at i alt Fald 25 pCt. af det Bevismateriale, som jeg fremlagde her i Efteraaret, havde vist sig holdbart. Jeg skal sige, at naar en offentlig Anklagemyndighed overfor en tiltalt fremlægger et Bevismateriale, hvoraf ved Dommen de 25 pCt. vise sig saa holdbare, at vedkommende maa dømmes, ja, saa er det i og for sig ikke rart for vedkommende anklagede. Han bliver dømt, naar i en saadan Sag blot de 25 pCt. opretholdes under Rettergangen. Hvis f. Eks. den offentlige Anklagemyndighed har paastaet om en sigtet, at han har begaaet 4 Indbrudstyverier, men der ikke under Retssagen kan uomstødeligt bevises mere, end at han har begaaet eet Indbrudstyveri, bliver den vedkommende dømt, skønt ganske vist kun de 25 pCt. af Anklagematerialet har kunnet opretholdes.

Men jeg vil paa det bestemteste protestere overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mod, at kun 25 pCt. af det Bevismateriale, jeg forelagde, har kunnet opretholdes. Det ærede Medlem tilføjede for øvrigt, at foruden 25 pCt. holdbart Materiale vare 25 pCt. af Materialet „muligvis“ rigtigt. Jeg erklærede mig villig til at fremlægge hele dette Bevismateriale, føre mine Vidner og fremlægge Beviserne for en parlamentarisk Kommission, og jeg er i dette Øjeblik rede dertil. Jeg tror, at det ærede Flertal og dets Fører maa erkende, at der nu yderligere er fremkommet saa meget, at Tiden maatte være kommen til at faa foranstaltet en saadan Undersøgelse.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds henvendte et direkte Spørgsmaal til Medlemmer i denne Sal, der som Medlemmer enten af Borgerrepræsentationen eller af Magistraten maatte kende noget til den Heideske Sporvejslinie ud til de Albertiske Grunde. Jeg skal da sige, at jeg kender noget dertil. Jeg skal ikke komme ind paa hele Væddeløbslotteriaffæren, som jeg beskæftigede mig med i Efteraaret, som andre ærede Medlemmer have beskæftiget sig med, og som nu det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har taget op. Jeg antager, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds selv vil svare Justitsministeren paa hans Redegørelse, som jeg aldeles ikke kunde finde fyldestgørende.

Jeg kan maaske i denne Sammenhæng sige, at naar Justitsministeren i Efteraaret faktisk som eneste Grund til at give denne værdifulde Lotteribevisning nævnedes, at

det havde stødt hans æstetiske Sans, naar han om Sommeren færdedes paa Eremitagesletten, at se Tribunen der, tages denne Grund jo ikke alvorligt af noget som helst Menneske, og mindst da i dette Øjeblik, da det endnu langt stærkere, end det forelaa i Efteraaret, er kommet frem, at Justitsministeren ejer eller er Medejer af vidtstrakte Grunde derude, der utvivlsomt, trods alle Justitsministerens Udflugter, ville stige i Værdi ved denne Væddeløbsbane og ved alle de Foretagender, der komme til at knytte sig dertil. Det har naturligvis ogsaa Sporvejselskabet — det drejer sig her om Tuborg—Klampenborg Selskabet — vidst, da det bestemte at lægge en Linie netop med Endepunkt ved de Albertiske Grunde. Justitsministeren siger om denne Linie, at den gaar ikke ud til Væddeløbsbanen. Nej, men den gaar ud til de Albertiske Grunde, og det er bestemt, at der skal føres Tværveje fra Ordrupvej ud ad Væddeløbsbanen til, saa derved vil der netop blive Forbindelse, og derved vil der være skabt Mulighed for Oplomstringen af et nyt stort Villakvarter.

Med denne Sporvejslinie forholder det sig saaledes, hvad jeg har haft Lejlighed til nøje at undersøge, at den som Sporvejslinie betragtet i ikke faa Aar vil være temmelig urentabel. Det er ærede Medlemmer bekendt, at Sporvejselskaberne i Efteraaret søgte at faa solgt baade det københavnske Selskab og Tuborg—Klampenborg Selskabet til Københavns Kommune. Navnlig lagde man da, hvad der viste sig under Forhandlingerne, den største Vægt paa, at Københavns Kommune overtog Tuborg—Klampenborg Selskabet. Det var særlig dette Selskab, man vilde have afsat til Københavns Kommune. Da vi satte os ind i Sagen, viste det sig, at hvis Københavns Kommune overtog denne Linie, maatte den overtage den anden Linie, som ganske vist ikke var anlagt, men var besluttet. Det var Linien Hellerupvej—Bernstorfsvej—Ordrupvej ud til de Albertiske Grunde.

Denne Linie var besluttet og kunde ikke gøres om. Hvis Københavns Kommune havde overtaget Sporvejselskabet, maatte den have anlagt denne Linie, hvis Anlæg vilde koste 900,000 Kr. Københavns Kommunes sagkyndige havde meget let ved straks at se, at denne Linie i lang Tid vilde blive meget urentabel. Da Københavns Kommune derfor ikke satte synderlig Pris paa at overtage Tuborg—Klampenborg Selskabet under disse Vilkaar, og